

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 74.249 van 11 juni 1998
in de zaak A. 27.635/X-7952.**

In zake : Michel LEVRAU,
wonende te 9750 ZINGEM,
Kruishoutemsesteenweg 146

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse Executieve, thans de Vlaamse
regering.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Michel LEVRAU op 12 augustus 1981 heeft ingediend om de nietigverklaring te vragen van het koninklijk besluit van 16 juni 1981 houdende vernietiging, op beroep van de gemachtigde ambtenaar, van het besluit van 15 december 1978 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen waarbij aan verzoeker de vergunning wordt afgegeven voor het verkavelen van een grond gelegen aan de Gentsebaan te Zingem-Ouwegem, kadastraal bekend Sectie A, nr. 558d;

Gezien de memorie van antwoord en de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur J. HUBREGTSEN;

Gelet op de beschikking van 28 januari 1998, die de neerlegging ter griffie van dat verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de verzoekende partij op 4 februari 1998;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd J. HUBREGTSEN, op grond van artikel 14quater, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 30 april 1998, houdende bevel tot neerlegging van dat verslag en oproeping van de partijen om te verschijnen op 4 juni 1998;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. PEETERS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord Adjunct-auditeur C. BAMPS, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 19 maart 1998, in haar eensluidend advies;

Gelet op artikel 21, zesde lid, en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat in het Auditoraatsverslag de verwerping van het beroep wordt voorgesteld; dat de Hoofdgriffier bij het kennis geven van het Auditoraatsverslag op 3 februari 1998 aan verzoeker het volgende heeft meegedeeld :

"Hierbij wordt U het verslag over de bovenvermelde zaak betekend.
(...).

Overeenkomstig artikel 14, tweede lid, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling

administratie van de Raad van State, beschikt de verzoekende partij over een éénmalige niet verlengbare termijn van dertig dagen om een laatste memorie in te zenden en de tegenpartij over dertig dagen om erop te antwoorden.

Uw bijzondere aandacht wordt gevestigd op artikel 21, zesde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State alsmede op de artikelen 14 quater, § 1, 84 en 85 van voormeld besluit (teksten zie keerzijde)";

Overwegende dat niet wordt betwist dat verzoeker kennis kreeg van de inhoud van voornoemde artikelen, die zijn afgedrukt op de keerzijde van de aangetekende brief van 3 februari 1998, met ontvangstbewijs, dat op 4 februari 1998 door verzoeker werd afgetekend ; dat bijgevolg verzoeker tijdig kennis heeft gekregen van voormelde teksten, en zonder probleem het nodige kon doen om de voortzetting van de procedure te vragen, wat hij naliet te doen;

Overwegende dat het huidige artikel 21 in de gecoördineerde wetten op de Raad van State werd ingevoegd bij artikel 1 van de wet van 17 oktober 1990; dat het de bedoeling van de wetgever was, om "stringente gevolgen" te verbinden aan het niet respecteren van de termijnen, met name het verlies aan belang voor de verzoekende partij (Gedr. St., Senaat, 984-1, 1989-1990, memorie van toelichting; ibidem, 984-2, 1989-1990, Senaatsverslag, verklaring van de bevoegde minister); dat in die strengheid zo ver is gegaan, dat de bevoegde minister uitdrukkelijk is ingegaan tegen het advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State, waarin werd gesteld dat de ontworpen wet "de aard van het vermoeden" nopens het ontbreken van het belang zou moeten verduidelijken en dat "de beste oplossing erin (zou) bestaan de verzoekende partij het recht te verlenen om de redenen van haar verzuim of van het niet tijdig indienen van haar memorie toe te lichten, in het bijzonder de omstandigheden waaruit de Raad van State het bestaan van een onoverkomelijke dwaling of van overmacht zou kunnen

afleiden"; dat de bevoegde minister het voorstel in de volgende bewoordingen afwees :

"Dit voorstel kan niet gevolgd worden. Het zou de doeltreffendheid van de instelling van de vervaltermijnen beperken, waardoor het gehele opzet in het gedrang dreigt te komen. De wet is terzake duidelijk genoeg. Overigens de partijen die hun annulatieverzoek te laat naar de Raad van State toesturen, hebben ook geen recht op een 'herkansing'" (memorie van toelichting, voormeld);

Overwegende dat uit wat voorafgaat volgt, dat de wetgever heeft gewild dat onder geen beding een excuus voor het niet of niet tijdig indienen van een verzoek tot voortzetting van de procedure (wat ook kan door een tijdig verstuurd laatste memorie), zou worden aanvaard; dat door de door hem opgelegde sanctie te omschrijven als "het ontbreken van het vereiste belang", hij te kennen heeft gegeven dat hij het indienen van het verzoek zag als een formele blijk van gegeven belangstelling;

Overwegende dat het een algemeen rechtsbeginsel is dat de strengheid van de wet in geval van overmacht of van onoverkomelijke dwaling kan worden verzacht; dat voornoemde wetgeving hiervan niet afwijkt; dat de inhoud van de brief van 30 mei 1998 gericht door de raadsman van verzoeker aan de Raad van State geen enkel element inhoudt dat zou wijzen op het bestaan van overmacht of van onoverkomelijke dwaling; dat noch het "veelvuldig verblijf in het buitenland" van verzoeker, dat niet is bewezen, noch de betekening van het verslag van het Auditoraat op 3 februari 1998, noch het bestaan van een vordering in planschade, ingeleid bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Oudenaarde op 15 april 1987, elementen zijn die het bestaan van overmacht of van onoverkomelijke dwaling aantonen;

Overwegende dat, om de rechten van verdediging van verzoekende partij te vrijwaren, zijn raadsman de kans heeft gekregen, zoals de tegenpartij en het lid van het Auditoraat, om zijn standpunt uiteen te zetten, op de openbare zitting van 4 juni 1998; dat het standpunt van verzoeker niet kan worden aangenomen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De afstand van het geding wordt toegewezen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op zevenhonderdvijftig frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op elf juni 1900 achtennegentig, door :

de H. D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

D. MOONS.